

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, artikel 2, stk. 2, litra b), og artikel 3 i direktiv 2000/78 ⁽¹⁾ [samt] § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og gennemført ved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 ⁽²⁾, fortolkes således, at en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der giver en arbejdsgiver mulighed for at fastsætte, at personer, der er fyldt 65 år, kun kan forblive i ansættelsen som fastansat med hensyn til de rettigheder, som de er tillagt inden pensionering, hvis de har status som ph.d.-vejledere, hvilket skader andre personer, der befinder sig i samme situation, og som ville have en sådan mulighed, såfremt der var ledige stillinger og de opfyldte kravene vedrørende arbejdsindsats, samt åbner mulighed for at pålægge personer, som ikke er ph.d.-vejledere, flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter i henhold til en aflønningsordning på »timebasis« for den samme akademiske aktivitet, som er mindre fordelagtig end den, der indrømmes fastansatte universitetsundervisere, udgør en forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i de nævnte bestemmelser?
- 2) Kan den omstændighed, at anvendelsen af EU-retten har forrang (princippet om EU-rettens forrang), fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en endelig national dom, hvori det fastslås, at direktiv 2000/78/EF under de foreliggende omstændigheder er blevet overholdt, og der ikke er tale om forskelsbehandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 30. august 2019 – Facebook Ireland Limited, Facebook INC og Facebook Belgium BVBA mod Gegevensbeschermingsautoriteit

(Sag C-645/19)

(2019/C 406/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Appellanter: Facebook Ireland Limited, Facebook INC og Facebook Belgium BVBA

Indstævnt: Gegevensbeschermingsautoriteit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel [55, stk. 1], artikel 56-58 og artikel 60-66 i forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF i forbindelse med artikel 7, 8 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en tilsynsmyndighed i henhold til nationale regler vedtaget til gennemførelse af denne forordnings artikel [58, stk. 5] har kompetence til at indlede en retssag ved en ret i denne myndigheds medlemsstat, ikke må udøve denne kompetence i forbindelse med en grænseoverskridende behandling, hvis den ikke er den ledende tilsynsmyndighed ved den grænseoverskridende behandling?
- 2) Har det herved nogen betydning, hvis den behandlingsansvarlige for den grænseoverskridende behandling ikke har sin hovedvirksomhed i denne medlemsstat men dog et andet etableringssted?

- 3) Har det herved nogen betydning, hvis den nationale tilsynsmyndighed indleder retssagen mod den behandlingsansvarliges hovedvirksomhed eller mod etableringsstedet i myndighedens egen medlemsstat?
- 4) Har det herved nogen betydning, hvis den nationale tilsynsmyndighed allerede har indledt retssagen før den dato, fra hvilken forordningen fandt anvendelse (25. maj 2018)?
- 5) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, har artikel [58, stk. 5], i forordning 2016/679 da direkte virkning, således at en national tilsynsmyndighed kan støtte ret på denne artikel for at indlede eller fortsætte en retssag mod enkelte parter, uanset denne forordnings artikel [58, stk. 5] ikke specifikt er blevet gennemført i medlemsstatens lovgivning, selv om der var pligt hertil?
- 6) Såfremt de foregående spørgsmål besvares bekræftende, ville udfaldet af sådanne retssager kunne være til hinder for, at den ledende tilsynsmyndighed drager den modsatte konklusion i det tilfælde, at den ledende tilsynsmyndighed undersøger de samme eller lignende grænseoverskridende behandlingsaktiviteter i overensstemmelse med den mekanisme, der er fastsat i artikel 56 og 60 i forordning 2016/679?

(¹) EUT 2016, L 119, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 3. september 2019 – FP Passenger Service mod Austrian Airlines AG

(Sag C-654/19)

(2019/C 406/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FP Passenger Service

Sagsøgt: Austrian Airlines AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 (¹) af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at forsinkelsen – henset til Domstolens dom i sag C-452/13, hvorefter det afgørende er det tidspunkt, hvor mindst én af dørene åbnes – beregnes som forskellen mellem det tidspunkt, hvor døren(e) faktisk blev åbnet, og det planlagte ankomsttidspunkt, eller forskellen mellem det tidspunkt, hvor døren(e) faktisk blev åbnet og det tidspunkt, hvor døren(e) forventedes åbnet ved planmæssig ankomst?

(¹) EUT 2004, L 46, s. 1.